

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1738. usque ad annum 1740

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum, 1786

VD18 90119355

§. 56. Dissensionum reliquiæ ab eodem Papa penitus sublatae.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67878](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67878)

Sæc. XVIII.
A. C. 1740.

„hortamur, ut nostris suas etiam ala-
„crius jungant publicas ferventio-
„resque preces, supplicationes,
„jejunia, eleemosynas, atque alia pie-
„tatis opera, hoc præsertim tempore
„in quo Carolo claræ memoriæ, dum
„viveret Romanorum Rege in Impera-
„torem electo nuper defuncto, pro novi
„Romanorum Regis futuri Imperatoris
„electione Comitia habenda sunt; dum
„Nos, juxta antiquissimum Romano-
„rum Pontificum Prædecessorum no-
„strorum morem, cælestes Ecclesiæ
„thesauros dispensationi nostræ credi-
„tos erogamus, atque elargimur &c.

§. LVI.

*Dissensionum Reliquiæ ab eodem Pon-
tifice penitus sublatæ.*

Cum Benedicti XIV. Papæ ingressus
ad supremum Apostolatum omnino
pacificus fuisset, inter prima curarum
habuit, ut dissidia, quæ inter Sedem
Sacram, & quosdam Principes Catho-
licos adhucdum gliscere videbantur,
radicitus extirparet. Præprimis igitur
reconciliationem cum Joanne V. Lusit-
ano Rege a Clemente XII. cæptam fe-
liciter absolvit: crebra enim habita
consultatione cum P. Evora, cui Rex
plenam agendi facultatem demanda-
verat

Sæc. XVII.

A. C. 1740.

verat, tandem conventum est, ut Rex ad omnia Regni sui vacantia beneficia ac præbendas nominandi privilegium haberet, simulque Pontifex eidem Bullam, ut vocant, *Cruciatam* concederet, vi cuius ad ferendas belli contra Mauros in Indiis Orientalibus suscepti expensas, necnon ad conservandam Goanam Urbem rursus ab Indis infestatam ex omnibus totius Regni bonis Ecclesiasticis decimas exigere posset. Hæc concordia leges Pontifex die decima nona Decembris in publico confessu, seu uti appellant, *Consistorio Purpuratis* exposuit, quibus omnium assensu comprobatis, & utrinque publica auctoritate firmatis, tres Episcopi, vi hujus concordati, præsentibus ipso Rege, Regina, eorumque Filiis cum summa solemnitate inaugurati sunt, & quidem Josephus Regius Princeps in Bracarensem Archiepiscopum, alter in Archiepiscopum Bahiæ, tertius vero in Archiepiscopum *del Rio de Janeiro*: Denique in rei bene gestæ præmium celeberrimus P. Evora non modo prædixit Porticensis Episcopatum obtinuit, sed insuper Roma Ulyssiponam reversus, ac singulari Benevolentia a Rege exceptus arcanis quibusvis Regni negotiis adhibitus est.

Pari successus felicitate Benedictus ^{Sæc. XVIII.}
 Papa plurimum annorum controversiam, ^{A. C. 1740.}
 quæ inter Sedem Apostolicam & Ca-
 rolum Emanuelem VI. Sardiniae Regem
 intercesserat, ad exitum deduxit: quam-
 primum enim in suprema D. Petri Sede
 collocatus erat, nil sibi deliberatius fuit,
 quam diuturnæ huic liti finem impo-
 nere; eo fine P. Maccabeium, quem
 a sacris confessionibus habuit, clam
 Taurinum ad Regem, ut de mutua
 concordia pactis ageret, ablegavit,
 interim vero Romæ Alexandro Alba-
 nio & Francisco Antonio Fini Cardi-
 nalibus serio injunxit, ut cum Comite
 de Rovere Sabaudi Regis Administro
 in pactionem, salvis tamen Sedis Apo-
 stolicæ juribus, descenderent. Præ-
 cipua difficultatis cardo vertebatur
 circa controversum jus in quædam Pe-
 demontani Ducatus oppida. Erant ea
 Cortanza, Cantonzonium, Metapia,
 & Cisterna. Hæc a Sabauda Rege
 hucusque erant occupata, Pontifex
 vero ea, cum sacræ Sedis feuda essent,
 sibi restitui petiit: Tandem vero itum
 est in has concordia leges. I. Ut
 summo Pontifici supremum in hæc op-
 pida dominium censeretur firmo jure
 assertum proin violenter a possessione
 dejectus, præprimis in integrum reti-
 tueretur, & per aliquot septimanas hæc

Sæc. XVIII. A.C. 1740.

ditiones summo Pontifici reddantur. II. Pontifex, postquam per id tempus plenum dominium omnesque jurisdictionis actus ibidem exercuit, Sardiniae Regem ejusque Successores in perpetuum Sedis Apostolicæ Vicarium nominet, eique hæc oppida Vicario nomine & tanquam feuda Sedis Apostolicæ possidenda unacum proventibus cedat. III. Vicissim vero Rex in supremi domini agnitionem quotannis calicem aureum, cujus pretium mille aureos exæquet, Pontifici offerat Cameræ Apostolicæ tradendum. IV. Reditus, qui hucusque ex beneficiis longo tempore vacantibus fuerant percepti in tres æquales distribuantur partes, quarum una Ecclesiæ illius loci, altera pauperibus, & tertia Cameræ Apostolicæ detur. His ita utrinque firmatis, Pontifex Merlinium Atheniensem Archiepiscopum plena agendi facultate instructum Taurinum decrevit, in cujus etiam manibus Marchio del Borgo nomine Sardiniae Regis tanquam Perpetui Vicarii Apostolici die sexta Maij anno sequenti clientelare juramentum exsolvit; paulopost hujus pacti instrumenta a rogatis testibus utro citroque subscripta ac consignata fuere: Merlinius vero deinceps in Regis Aula tanquam Sedis Apostolicæ Nuntius perstitit.

Insuper, ut sæpius jam meminimus, ^{Sæc. XVIII.}
 graves inter Sedem Apostolicam & ^{A.C. 1740.}
 Carolum, Neapolis Regem discordiæ
 ob immunitatem Ecclesiasticam diu in-
 tercesserant, eas tamen Benedicti XIV.
 prudentia ac moderatio feliciter sustu-
 lit: Convenit ergo inter utramque par-
 tem de duodecim articulis, quorum
 præcipuo placuit, ut Neapoli novum
 erigeretur tribunal, quod ex duobus
 Ecclesiasticis & totidem laicis consta-
 ret, ita tamen, ut eis semper quidam
 in Ecclesiastica dignitate constitutus
 præesset, ac quolibet triennio prioribus
 dimissis, alii subrogarentur, Ecclesiasti-
 cos autem Pontifex, Laicos vero Rex
 nominaret: In hac igitur Curia non
 modo omnes Ecclesiasticorum causæ,
 sed & omnia, quæ Ecclesiasticam im-
 munitatem concernunt, cognoscantur,
 & decidentur, sed etiam singularis cura
 adhibeatur, ut recens conventa ex-
 acte in effectum deducantur. Præterea
 quidam Episcopatus fuere aboliti &
 aliis aggregati seu in unum conflati:
 denique Pontifex Regi indulgit, ut ex
 omnibus Ecclesiasticorum proventibus
 ex quolibet centum quartum nummum
 exigere, & annue ex Abbatibus & Ec-
 clesiasticis beneficiis septuaginta thalero-
 rum millia subtrahere posset, ut his
 pecuniis Commendas, ut vocant, pro

Xx 4

Equi-

Sæc. XVIII. Equitibus Ordinis S. Caroli proximo
A. C. 1740. instituendi fundaret. Hæc ubi utrius
 que partis consensu & subscriptione
 munita fuerant, Princeps Columna
 Neopolitani Regis Comestabilis ac
 Legatus Regis sui nomine tributum
 jure Beneficario debitum exsolvit, si-
 mul tamen declaravit, hunc censum
 duntaxat pro Neapolis Regno pendit,
 quo audito Pontifex confestim reposuit,
 hoc tributum in recognitionem supremi
 domini *in utramque Siciliam* esse debi-
 tum: quapropter contra Columnæ
 Principis declarationem publico instru-
 mento suam protestationem per Fisca-
 lem Apostolicum interposuit. Insuetum
 cum Maria Theresia Hungariæ Regina
 Parmæ & Placentiæ a subditis jura-
 mentum fidelitatis præstari præciperet,
 Pontifex pariter reclamavit, obtendens,
 utrumque Ducatum Beneficario nexu
 Sedi Apostolicæ esse obstructum, pro
 juri minime controverso derogari, se-
 dique Apostolicæ maximum inferri
 præjudicium.

§. LVII.

*Levis contentio inter Papæ Nuntium
 & Oratorem Gallicum.*

Postquam tristis Nuntius de præcipi-
 tata Belgradensi pace in omnium
 pene